

Τα Θετικά των αρνητικών

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

HPIM0781.JPG

Σε κάποια συνέντευξη ένας δημοσιογράφος ρώτησε το διάσημο ερευνητή σε θέματα ιατρικής Stephen Glenn, πού όφειλε την ικανότητα και δημιουργικότητά του και ποια νόμιζε ότι ήταν η αιτία που του έδινε το προνόμιο αυτό να είναι τόσο δημιουργικός και να υπερέχει από το μέσο άνθρωπο.

Ο ερευνητής απάντησε ότι, κατά τη γνώμη του, όλα αυτά προέρχονται από την εμπειρία που είχε με τη μητέρα του, όταν ήταν δύο χρονών. Είχε προσπαθήσει, είπε, να βγάλει το μπουκάλι με το γάλα απ' το ψυγείο . Γλίστρησε όμως από τα χέρια του και χύθηκε στο πάτωμα, χωρίς ευτυχώς να σπάσει, σχηματίζοντας ένα πραγματικό ποτάμι. Η μητέρα του αντί να του βάλει τις φωνές ή να του κάνει κήρυγμα του είπε:

-Stephen, τι μεγάλο και θαυμάσιο θέαμα δημιούργησες! Σπάνια έχω δει μια λίμνη από γάλα. Τώρα πια η ζημιά έγινε. Θέλεις να παίξουμε πρώτα και μετά να καθαρίσουμε το πάτωμα;

Δέχτηκα. Ύστερα από λίγα λεπτά η μητέρα μου μού είπε:

-Stephen, κάθε φορά που θα συμβαίνει κάτι παρόμοιο, θα φροντίζεις να καθαρίζεις

το πάτωμα και να βάζεις τα πράγματα στη θέση τους. Πώς θέλεις τώρα να καθαρίσουμε το πάτωμα; Μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε ένα σφουγγάρι, μια πετσέτα ή μια σφουγγαρίστρα. Τι προτιμάς;

Επέλεξα το σφουγγάρι και καθαρίσαμε μαζί το χυμένο γάλα. Αφού τελειώσαμε, η μητέρα μου συνέχισε:

-Όπως είδες, Stephen, υπήρξε μια αποτυχημένη προσπάθεια να πάρεις το μπουκάλι με το γάλα από το ψυγείο. Πάμε τώρα στην αυλή να το γεμίσουμε νερό από τη βρύση και να δούμε πώς μπορείς να το μεταφέρεις, χωρίς να σου πέσει.

Έμαθα ότι, αν έπιανα το μπουκάλι με τα δυο μου χέρια από το επάνω μέρος, κοντά στο στόμιο, θα μπορούσα να το μεταφέρω χωρίς να μου πέσει. Τι υπέροχο μάθημα! Και ο διακεκριμένος επιστήμονας τόνισε:

«Εκείνη τη στιγμή διδάχθηκα ότι δεν πρέπει να φοβάμαι να κάνω λάθη. Αντιθέτως κατάλαβα ότι κάθε λάθος είναι μια ευκαιρία για να μάθω νέα πράγματα. Αυτή είναι η φύση των επιστημονικών πραγμάτων. Ακόμη κι αν το πείραμα δε «δουλέψει», συνήθως μαθαίνουμε κάτι από αυτό».

Το πιο πάνω περιστατικό θα μπορούσε να βοηθήσει γονείς, διδασκάλους και παιδαγωγούς, ώστε να μην ενεργούν σπασμωδικά σε λάθη των παιδιών, με αρνητικές επιπτώσεις στην προσωπικότητά τους. Όπως και να μη θεωρούμε ότι «έφτασε το τέλος του κόσμου» με τις αποτυχίες τους, γνωρίζοντας, κατά τον Αϊσταϊν ότι «όποιος δεν έκανε λάθος, ποτέ δε δοκίμασε κάτι καινούριο».

Θα μπορούσε όμως να βοηθήσει και μας τους μεγάλους στη δική μας προσωπική πορεία. Γιατί μας δείχνει πως η αμαρτία, ως αποτυχία, μπορεί να γίνει αφετηρία για να ζήσουμε πιο δυναμικά τη Χάρη, αν μετανοήσουμε με «συντετριμμένη καρδιά».

Κι ακόμα, ξέρουμε πως η αμαρτία μπορεί να οδηγήσει σε νέα ζωή αν βιωθεί ως απομάκρυνση και αποξένωση από το Θεό που προσκαλεί ως Πατέρας. Κατανοούμε τότε πώς μια πόρνη έγινε οσία και πώς ένας παλιάνθρωπος τελώνης έγινε απόστολος.

Για τον Ορθόδοξο Χριστιανό το πρόβλημα ζωής του δεν θα πρέπει να είναι η αμαρτία ως παράβαση της ηθικής, αλλά η αμέλεια, η νωθρότητα, η σκληρότητα, η καλυμμένη αμαρτωλότητα, που όλ' αυτά δεν οδηγούν στη μετάνοια. Γι' αυτό και αγνοεί το Θεό των μετανοούντων, των δυνάμεων και της αγάπης. Χάνει τη χαρά της νέας ζωής, της νεκραναστημένης, την εμπειρία της συγχώρεσης και την ομορφιά της επιστροφής. Δεν είναι κρίμα όντως;

π. Ανδρέα Αγαθοκλέους

Πηγή: isagiastriados.com